

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

Ανακοίνωση αριθ.	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2004/C 35/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 4ης Δεκεμβρίου 2003 στην υπόθεση C-63/01 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: Samuel Sidney Evans κατά The Secretary of State for Environment, Transport and the Regions, The Motor Insurers' Bureau («Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 84/5/ΕΟΚ — Υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Ζημιές προκληθείσες από οχήματα αγνώστων στοιχείων ή ανεπαρκώς ασφαλισμένα — Προστασία των θυμάτων — Μη ορθή μεταφορά της οδηγίας — Ευθύνη του κράτους μέλους»)	1
2004/C 35/02	Υπόθεση C-1/03 SA: Αίτηση της Icon Institute GmbH, που υποβλήθηκε στις 21 Νοεμβρίου 2003, με την οποία ζητείται να επιτραπεί η κατάσχεση εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	2
2004/C 35/03	Υπόθεση C-383/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof με διάταξη της 4ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση της προσφυγής του Ergül Dogan	2
2004/C 35/04	Υπόθεση C-470/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tampereen käräjäoikeus με απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση AGM-COS.MET srl κατά Φινλανδικού Δημοσίου και Tarmo Lehtinen	2
2004/C 35/05	Υπόθεση C-480/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour d'arbitrage με απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2003, στην υπόθεση H. Clerens κατά Région wallonne (Περιφέρειας της Βαλονίας)	4

2004/C 35/06	Υπόθεση C-484/03: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division με διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 2003, στην υπόθεση Bond House Systems Ltd κατά Commissioners of Customs and Excise	4
2004/C 35/07	Υπόθεση C-507/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 2003	4
2004/C 35/08	Υπόθεση C-519/03: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του μεγάλου δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2003	5
2004/C 35/09	Υπόθεση C-27/04: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ασκήθηκε στις 28 Ιανουαρίου 2004	5
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2004/C 35/10	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Νοεμβρίου 2003 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-331/00 και T-115/01, Laurence Bories και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο δ', του ΚΛΠ [Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων] — Ανακοίνωση κενής θέσεως για μόνιμες θέσεις εργασίας που αμείβονται από τις πιστώσεις έρευνας και επενδύσεων — Απόρριψη υποψηφιότητας έκτακτων υπαλλήλων — Συμφέρον της υπηρεσίας — Περιορισμός της μέγιστης διάρκειας της συμβάσεως εργασίας των έκτακτων υπαλλήλων σε τρία έτη — Ανάκληση ανακοινώσεων κενής θέσεως — Συμφέρον της υπηρεσίας — Κατάχρηση εξουσίας — Αγωγές αποζημιώσεως	7
2004/C 35/11	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 5ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-326/01, Giorgio Lebedef κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Υπάλληλοι — Έκθεση βαθμολογίας — Άσκηση δραστηριοτήτων εκπροσωπήσεως του προσωπικού και συνδικαλιστικών δραστηριοτήτων — Προσφυγή ακυρώσεως)	8
2004/C 35/12	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-13/02, Falk-Ulrich von Hoff κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Επίδομα εγκαταστάσεως — Αλλαγή τόπου υπηρεσίας — Τόκοι υπερημερίας)	8
2004/C 35/13	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 5ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-130/02: Kronoply GmbH & Co. KG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων («Κρατικές ενισχύσεις — Πολυτομεακό πλαίσιο για τις περιφερειακές ενισχύσεις προς μεγάλα επενδυτικά σχέδια — Αίτημα διορθώσεως αποφάσεως με την οποία μια ενίσχυση κηρύσσεται σύμφωνη προς την κοινή αγορά — Απάντηση της Επιτροπής — Δεν έχει τον χαρακτήρα αποφάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο»)	9
2004/C 35/14	Διάταξη του Πρωτοδικείου της 17ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-235/02: Strongline A/S κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Μη προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής — Κανόνας 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 — Προσφυγή προδήλως αβάσιμη») ..	9

2004/C 35/15	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 30ής Οκτωβρίου 2003 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R, Akzo Nobel Chemicals Ltd και Akcros Chemicals Ltd κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Ανταγωνισμός — Ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής — Προστασία της εχεμύθειας — Αλληλογραφία μεταξύ δικηγόρων και πελατών — Όρια) 10	10
2004/C 35/16	Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 7ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση T-198/03, Bank Austria Creditanstalt AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Παραδεκτό — Ανταγωνισμός — Δημοσίευση αποφάσεως περί επιβολής προστίμου — Επείγον — Δεν υφίσταται) 10	10
2004/C 35/17	Υπόθεση T-366/03: Προσφυγή του ομόσπονδου κράτους της Άνω Αυστρίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 3 Νοεμβρίου 2003 11	11
2004/C 35/18	Υπόθεση T-375/03: Προσφυγή της Fachvereinigung Mineralfaserindustrie e.V. Deutsche Gruppe der EURIMA — European Insulation Manufacturers Association κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 14 Νοεμβρίου 2003 11	11
2004/C 35/19	Υπόθεση T-379/03: Προσφυγή της Peek&Cloppenburg κατά του Γραφείου Εναρμόνισης της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2003 12	12
2004/C 35/20	Υπόθεση T-385/03: Προσφυγή της Miles Handelsgesellschaft International mbH κατά του Γραφείου Εναρμόνισης της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2003 12	12
2004/C 35/21	Υπόθεση T-386/03: Προσφυγή της Deutsche Telekom AG κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2003 13	13
2004/C 35/22	Υπόθεση T-388/03: Προσφυγή των Deutsche Post AG και DHL International N.N./S.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 27 Νοεμβρίου 2003 14	14
2004/C 35/23	Υπόθεση T-392/03: Προσφυγή της Regione Siciliana κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 4 Δεκεμβρίου 2003 14	14
2004/C 35/24	Υπόθεση T-398/03: Προσφυγή του Jean-Pierre Castets κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 12 Δεκεμβρίου 2003 15	15
2004/C 35/25	Υπόθεση T-400/03: Προσφυγή της Sophie Bachotet κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 8 Δεκεμβρίου 2003 16	16

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	<u>Περιεχόμενα (συνέχεια)</u>	<u>Σελίδα</u>
2004/C 35/26	Υπόθεση T-401/03: Προσφυγή της Deirdre Mc Cabe κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 12 Δεκεμβρίου 2003	16
2004/C 35/27	Υπόθεση T-402/03: Προσφυγή του Γεωργίου Καταλαγαριανάκη κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 11 Δεκεμβρίου 2003	17
2004/C 35/28	Υπόθεση T-405/03: Προσφυγή του Jose Maria Sison κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ασκηθείσα στις 12 Δεκεμβρίου 2003	17
2004/C 35/29	Υπόθεση T-407/03: Προσφυγή του Antonio Aresu κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 17 Δεκεμβρίου 2003	18
2004/C 35/30	Υπόθεση T-411/03: Προσφυγή του Georges Herbillon κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2003	18
2004/C 35/31	Διαγραφή των υποθέσεων T-7/95 και T-22/95	19
2004/C 35/32	Μερική διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων T-306/01 και T-315/01	19
2004/C 35/33	Διαγραφή της υποθέσεως T-141/02	19
2004/C 35/34	Διαγραφή της υποθέσεως T-349/02	19
2004/C 35/35	Διαγραφή της υποθέσεως T-65/03	19
2004/C 35/36	Διαγραφή της υποθέσεως T-121/03	19
2004/C 35/37	Διαγραφή της υποθέσεως T-124/03	20
2004/C 35/38	Διαγραφή της υποθέσεως T-127/03	20
2004/C 35/39	Διαγραφή της υποθέσεως T-161/03	20
2004/C 35/40	Διαγραφή της υποθέσεως T-243/03	20

2004/C 35/41

Διαγραφή της υποθέσεως T-244/03 20

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2004/C 35/42

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης
EE C 21 της 24.1.2004 21

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 4ης Δεκεμβρίου 2003

στην υπόθεση C-63/01 [αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως]: Samuel Sidney Evans κατά The Secretary of State for Environment, Transport and the Regions, The Motor Insurers' Bureau ⁽¹⁾

(«Προσέγγιση των νομοθεσιών — Οδηγία 84/5/ΕΟΚ — Υποχρεωτική ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων — Ζημίες προκληθείσες από οχήματα αγνώστων στοιχείων ή ανεπαρκώς ασφαλισμένα — Προστασία των θυμάτων — Μη ορθή μεταφορά της οδηγίας — Ευθύνη του κράτους μέλους»)

(2004/C 35/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας»)

Στην υπόθεση C-63/01, με αντικείμενο αίτηση του High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Ηνωμένο Βασίλειο), προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 234 ΕΚ, με την οποία ζητήθηκε, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Samuel Sidney Evans και The Secretary of State for Environment, Transport and the Regions, The Motor Insurers' Bureau, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 4, της δεύτερης οδηγίας 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων (ΕΕ L 8, σ. 17), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους P. Jann (εισηγητή), προεδρεύοντα του πέμπτου τμήματος, D. A. O. Edward και S. von Bahr, δικαστές, γενικός εισαγγελέας: S. Alber, γραμματέας: L. Hewlett, κύρια υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 4 Δεκεμβρίου 2003, απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Το άρθρο 1, παράγραφος 4, της δεύτερης οδηγίας 84/5/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 30ής Δεκεμβρίου 1983, για την προσέγγιση των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με την ασφάλιση της αστικής ευθύνης που προκύπτει από την κυκλοφορία αυτοκινήτων οχημάτων, έχει την έννοια ότι:

- Ένας οργανισμός μπορεί να θεωρηθεί ως εγκεκριμένος από κράτος μέλος, κατά την έννοια της διατάξεως αυτής, οσάκις η υποχρέωσή του να χορηγεί αποζημίωση στα θύματα ζημιών που προκαλούν αγνώστων στοιχείων ή ανεπαρκώς ασφαλισμένα οχήματα απορρέει από συμφωνία συναφθείσα μεταξύ του οργανισμού και δημόσιας αρχής του κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι η συμφωνία ερμηνεύεται και εφαρμόζεται υπό την έννοια ότι υποχρεώνει τον οργανισμό να παράσχει στα θύματα την αποζημίωση που τους εγγυάται η δεύτερη οδηγία 84/5 και ότι τα θύματα μπορούν να στραφούν ευθέως στον οργανισμό.
- Διαδικαστικές λεπτομέρειες όπως οι θεσπισθείσες στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι επαρκείς για τη διασφάλιση της προστασίας που τα θύματα ζημιών προκαλουμένων από αγνώστων στοιχείων ή ανεπαρκώς ασφαλισμένα οχήματα αντλούν από τη δεύτερη οδηγία 84/5.
- Η χορηγούμενη για ζημίες προκληθείσες από αγνώστων στοιχείων ή ανεπαρκώς ασφαλισμένο όχημα αποζημίωση, η οποία καταβάλλεται από τον επί τούτου εγκεκριμένο οργανισμό, πρέπει να λαμβάνει υπόψη την παρέλευση του χρόνου μέχρι την πραγματική καταβολή των αναγνωριζομένων ποσών, ώστε να διασφαλίζεται υπέρ των θυμάτων ικανοποιητική αποζημίωση. Εναπόκειται στα κράτη μέλη να καθορίσουν τους εφαρμοστέους συναφώς κανόνες.
- Η χορηγούμενη για ζημίες προκληθείσες από αγνώστων στοιχείων ή ανεπαρκώς ασφαλισμένο όχημα αποζημίωση, η οποία καταβάλλεται από τον επί τούτου εγκεκριμένο οργανισμό, δεν πρέπει να προβλέπει την επιστροφή των εξόδων στα οποία υποβλήθηκαν τα θύματα για την εξέταση της αιτήσεώς τους αποζημίωσης, παρά μόνο στον βαθμό που η επιστροφή αυτή είναι αναγκαία για τη διαφύλαξη των δικαιωμάτων που τα θύματα αντλούν από τη δεύτερη οδηγία 84/5, στα πλαίσια της τηρήσεως των αρχών της ισοδυναμίας και της αποτελεσματικότητας. Στο αιτούν δικαστήριο εναπόκειται να εκτιμήσει αν συμβαίνει αυτό στα πλαίσια του διαδικαστικού συστήματος που θεσπίστηκε στο οικείο κράτος μέλος.

- 2) Εναπόκειται στο αιτούν δικαστήριο, σε περίπτωση που ο έλεγχος του θεσπισθέντος συστήματος αποζημιώσεως αποκαλύπτει παράλειψη μεταφοράς της δεύτερης οδηγίας 84/5 και η ως άνω παράλειψη προκάλεσε ζημία στον S. Evans, να αποφανθεί αν είναι κατάφωρη η διαπιστωθείσα αθέτηση της υποχρέωσης μεταφοράς.

(¹) EE C 118 της 21.4.2001.

Αίτηση της Icon Institute GmbH, που υποβλήθηκε στις 21 Νοεμβρίου 2003, με την οποία ζητείται να επιτραπεί η κατάσχεση εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-1/03 SA)

(2004/C 35/02)

Η Icon Institute GmbH, εκπροσωπούμενη από τον R. Nathan, κάτοικο Λουξεμβούργου, υπέβαλε στις 21 Νοεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αίτηση με την οποία ζητεί να επιτραπεί η κατάσχεση εις χείρας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Η αιτούσα ζητεί από το Δικαστήριο:

να άρει την ασυλία της Επιτροπής, προκειμένου να διεξαχθεί ομαλώς η διαδικασία κατασχέσεως εις χείρας της Επιτροπής του ποσού που αυτή κατέχει ως μεσεγγυούχος έναντι της καθής η αίτηση κατασχέσεως, ήτοι της CESD — Communautaire a.s.b.l., δεδομένου ότι δεν υφίσταται κανένα νομικό ή πραγματικό επιχείρημα που να αντιτίθεται στην εκ μέρους της Επιτροπής, ως τρίτου εις χείρας του οποίου γίνεται η κατάσχεση, έγκυρη καταβολή στην αιτούσα του ποσού που κατέχει προσωρινώς.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Verwaltungsgerichtshof με διάταξη της 4ης Σεπτεμβρίου 2003 στην υπόθεση της προσφυγής του Ergül Dogan

(Υπόθεση C-383/03)

(2004/C 35/03)

Με διάταξη της 4ης Σεπτεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 12 Σεπτεμβρίου 2003, το Verwaltungsgerichtshof στο πλαίσιο της προσφυγής του Ergül Dogan που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Έχει το άρθρο 6, παράγραφος 2, της αποφάσεως 1/80 του — συσταθέντος με τη Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας— Συμβουλίου Συνδέσεως της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την προώθηση της Συνδέσεως (στο εξής: απόφαση 1/80), την έννοια ότι ένας Τούρκος υπήκοος χάνει τα δικαιώματα που παραχωρεί το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως 1/80, εάν, προς εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής, φυλακιστεί για διάρκεια τριών ετών;

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tampereen käräjäoikeus με απόφαση της 7ης Νοεμβρίου 2003 στην υπόθεση AGM-COS.MET srl κατά Φινλανδικού Δημοσίου και Tarmo Lehtinen

(Υπόθεση C-470/03)

(2004/C 35/04)

Με απόφαση της 7 Νοεμβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Νοεμβρίου 2003, το Tampereen käräjäoikeus, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ AGM-COS.MET srl και Φινλανδικού Δημοσίου και Tarmo Lehtinen που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Είναι θεμιτό να θεωρείται ως μέτρο ισοδυνάμου προς ποσοτικούς περιορισμούς αποτελέσματος υπό την έννοια του άρθρου 28 ΕΚ, ή μέτρο από το οποίο πρέπει να απέχουν τα κράτη μέλη υπό την έννοια του άρθρου 10 ΕΚ, παράγραφος 2, όταν δημόσιος υπάλληλος-εμπειρογνώμων, ανήκων στη δημόσια υπηρεσία που είναι επιφορτισμένη με την ασφάλεια στην εργασία, ο οποίος όμως δεν έχει εξουσία λήψεως αποφάσεων, εκφράζει τις απόψεις του σε κύριο τηλεοπτικό δελτίο ειδήσεων εθνικού καναλιού και σε ευρείας κυκλοφορίας εφημερίδες, καθώς και σε εμπορικούς ή επαγγελματικούς οργανισμούς, ενώ έχει κινηθεί διαδικασία ελέγχου στη σχετική αγορά, χωρίς όμως να έχει ληφθεί απόφαση, υπό τέτοιες συνθήκες ώστε οι δηλώσεις του, είτε άμεσα είτε μέσω άλλων προσώπων, περί των κινδύνων που ενέχει για την υγεία και μάλιστα για τη ζωή των ανθρώπων, μηχανή που τέθηκε στην αγορά από συγκεκριμένο κατασκευαστή μπορούν να δημιουργήσουν αρνητική δημόσια εικόνα της επίμαχης μηχανής και να βλάψουν τη θέση της σε εμπορία;

- 2) Πρέπει να ερμηνευθεί η οδηγία 98/37/EK ⁽¹⁾ σχετικά με τις μηχανές υπό την έννοια ότι ο επίμαχος ανυψωτήρας οχημάτων αντίκειται προς τους βασικούς κανόνες ασφάλειας που θεσπίζει η οδηγία διότι η μηχανή αυτή δεν κατασκευάστηκε σύμφωνα με το πρότυπο SFS-EN 1493, οπότε κατά τον σχεδιασμό της δομής της δεν ελήφθη υπόψη η τοποθέτηση του προς ανύψωση οχήματος σε ανυψωτικές ράβδους και από τις δύο πλευρές και οι υπολογισμοί αντοχής καθεμιάς από αυτές τις ανυψωτικές ράβδους δεν πραγματοποιήθηκαν προβλέποντας τις πλέον δυσμενείς συνθήκες ανυψώσεων;
- 3) α) Αν η απάντηση στο πρώτο ερώτημα είναι καταφατική, είναι δυσανάλογες προς τον επιδιωκόμενο σκοπό οι περιγραφείσες ανωτέρω πράξεις του υπαλλήλου ενόψει του ευγενούς σκοπού της προστασίας της υγείας και της ζωής των ανθρώπων και, επομένως, αντίθετες προς τη Συνθήκη ΕΚ, ακόμα και αν το δεύτερο ερώτημα χρήζει επίσης καταφατικής απαντήσεως, εφόσον ληφθεί υπόψη η φύση των πράξεων αυτών και, συγκεκριμένα, το γεγονός ότι ήταν δυνατόν να δοθούν πληροφορίες επί των ενδεχομένων κινδύνων και να αποφευχθεί η εμφάνιση επικινδύνων καταστάσεων χρησιμοποιώντας άλλα μέσα εκτός από τα περιγραφέντα στο πρώτο ερώτημα, το ότι οι πράξεις αυτές έλαβαν χώρα προτού η αρμόδια αρχή λάβει απόφαση στην υπόθεση ελέγχου της αγοράς και ότι, αφορώντας συγκεκριμένα ένα καθορισμένο προϊόν, μπορούσαν να θίξουν τη θέση του σε εμπορία;
- β) Αν το προβληθέν στο ερώτημα 3, σημείο α', ζήτημα, περί αναλογικότητας εμπίπτει στην εκτίμηση του εθνικού δικαστηρίου, πρέπει το δικαστήριο αυτό να προσδώσει ιδιαίτερη σημασία στο γεγονός της ενδεχόμενης μη συμφωνίας προς τους κοινοτικούς εθνικούς κανόνες περί ασφάλειας, ή να προσδώσει ιδιαίτερη σημασία στις συνθήκες δημοσιοποίησής της μη συμφωνίας;
- 4) Μπορούν οι πράξεις του υπαλλήλου που περιγράφηκαν στο πρώτο ερώτημα, υπό τις αναφερθείσες ανωτέρω στο ερώτημα 3, σημείο α', περιστάσεις, να δικαιολογηθούν από την ελευθερία εκφράσεως, που διασφαλίζεται στο άρθρο 10 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την Προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, ακόμα και αν αντίκεινται στα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, ή στο άρθρο 10 ΕΚ;
- 5) α) Αν οι περιγραφείσες στο πρώτο ερώτημα πράξεις του υπαλλήλου είναι αντίθετες προς τα άρθρα 28 ΕΚ και 30 ΕΚ, ή στο άρθρο 10 ΕΚ, είναι η παράβαση επαρκώς κατάφωρη και σοβαρή ώστε, αν πληρούνται οι λοιπές προϋποθέσεις στοιχειοθετήσεως της ευθύνης του, να υποχρεούται το κράτος δυνάμει του κοινοτικού δικαίου σε αποκατάσταση της ζημίας που οι πράξεις αυτές συνεπάγονται για την επιχείρηση που έδωσε σε εμπορία τη μηχανή;
- β) Είναι κατάφωρη και σοβαρή η προβαλλόμενη στο σημείο α' παράβαση ακόμα στην περίπτωση όπου ουδέν σφάλμα ή αμέλεια μπορεί να προσαφθεί στην αρμόδια αρχή (ή στον αρμόδιο υπάλληλο) που έχει την εξουσία λήψεως αποφάσεως και ενώ η αρχή αυτή (ή ο υπάλληλος αυτός) ουδόλως ενέκρινε τις επικριθείσες πράξεις αλλ' ούτε και ενήργησε ώστε οι πράξεις αυτές να έχουν πρακτικές συνέπειες;
- γ) Μπορεί το άρθρο 10 ΕΚ και, συγκεκριμένα, η παράγραφος 2, να δημιουργήσουν δικαιώματα υπέρ των ιδιωτών υπό τις συνθήκες που περιγράφονται στο πρώτο ερώτημα;
- δ) Πλην της ευθύνης του κράτους, μπορεί επίσης να στοιχειοθετηθεί ευθύνη του ιδίου του υπαλλήλου δυνάμει του κοινοτικού δικαίου, και υπό τις ίδιες συνθήκες, λόγω των πράξεων του όπως περιγράφονται στο πρώτο ερώτημα, αν οι πράξεις αυτές είναι αντίθετες προς το κοινοτικό δίκαιο;
- ε) Είναι στην πράξη αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερής η επίτευξη αποζημιώσεως βάσει του κοινοτικού δικαίου, όταν το εθνικό δίκαιο δέχεται την αποκατάσταση οικονομικών ζημιών πλην αυτών που προκαλούνται σε βάρος προσώπων και αγαθών μόνον αν η ζημία είναι το αποτέλεσμα νομικώς κυρώσιμης πράξεως ή ασκήσεως της δημόσιας εξουσίας ή, άλλως, αν συντρέχουν ιδιαίτερα σοβαροί λόγοι για να διαταχθεί η αποζημίωση;
- 6) α) Αν η αποκατάσταση ζημίας, περιλαμβανομένης της περιπτώσεως προκλήσεως ζημίας εξ αμελείας, απορρέουσας από την παραβίαση των κανόνων περί ελεύθερης κυκλοφορίας των εμπορευμάτων διατάσσεται κατ' εφαρμογήν της εθνικής νομοθεσίας, απαιτεί το κοινοτικό δίκαιο η επιβαλλόμενη αποκατάσταση της ζημίας να αποτελεί αποτελεσματική και αποτρεπτική κύρωση και συμβιβάζεται με τους κανόνες του κοινοτικού δικαίου περί ευθύνης το γεγονός ότι δημόσιος υπάλληλος που διέπραξε παράβαση ή αμέλεια υπό την έννοια της εθνικής νομοθεσίας είναι υπεύθυνος για τη ζημία μόνο κατά εύλογη αναλογία, η οποία δεν αντιστοιχεί οπωσδήποτε στο σύνολο της ζημίας, και μάλιστα απαλλάσσεται κάθε ευθύνης αν τουπροσάπτεται μόνον ελαφρά αμέλεια, ή ο υπάλληλος και το κράτος που είναι υπεύθυνο για το σφάλμα ή την αμέλεια του υπαλλήλου υποχρεούνται να αποκαταστήσουν οικονομική ζημία πλην της ζημίας που προκλήθηκε σε πρόσωπα ή αγαθά μόνον αν η ζημία αυτή είναι το αποτέλεσμα νομικώς κυρώσιμης πράξεως ή ασκήσεως της δημόσιας εξουσίας ή, άλλως, αν συντρέχουν ιδιαίτερα σοβαροί λόγοι για να διαταχθεί η αποζημίωση;
- β) Αν οποιοσδήποτε από τους περιορισμούς της ευθύνης που αναφέρθηκαν στο σημείο α' δεν συμβιβάζεται με το κοινοτικό δίκαιο, μπορεί απόφαση περί αποζημιώσεως εκδοθείσα δυνάμει του εθνικού δικαίου να παρακάμψει τον περιορισμό αυτό ως προς τον εν λόγω υπάλληλο, ακόμα και αν απορρέει γι' αυτόν υποχρέωση αποζημιώσεως αυστηρότερη ή μεγαλύτερη απ' ό,τι προβλέπει η εθνική νομοθεσία;

(1) Οδηγία 98/37/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 22ας Ιουνίου 1998 για την προσέγγιση της νομοθεσίας των κρατών μελών σχετικά με τις μηχανές (ΕΕ L 207, σ. 1).

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Cour d'arbitrage με απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2003, στην υπόθεση H. Clerens κατά Régio wallonne (Περιφέρειας της Βαλονίας)

(Υπόθεση C-480/03)

(2004/C 35/05)

Με απόφαση της 29ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 18 Νοεμβρίου 2003, το Cour d'arbitrage, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ H. Clerens και Régio wallonne που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Πρέπει η οδηγία 79/409/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 2ας Απριλίου 1979, περί διατηρήσεως των αγρίων πτηνών⁽¹⁾, να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν επιτρέπει στα κράτη μέλη τη θέσπιση νομοθεσίας η οποία εφαρμόζεται και επί των πτηνών που γεννώνται και εκτρέφονται εν αιχμαλωσία, όπως μνημονεύονται στο παράρτημα Ι της οδηγίας αυτής;
- 2) Πρέπει η ίδια οδηγία να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη τη θέσπιση προστατευτικής νομοθεσίας για τα πτηνά που γεννώνται και εκτρέφονται εν αιχμαλωσία μόνο στο μέτρο που η νομοθεσία αυτή αφορά αποκλειστικώς το εμπόριο των πτηνών αυτών ή μπορεί η νομοθεσία αυτή να εφαρμόζεται επί όλων των πράξεων που είναι δυνατό να εμπίπτουν στο εμπόριο πτηνών;

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 15/001, σ. 202.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division με διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 2003, στην υπόθεση Bond House Systems Ltd κατά Commissioners of Customs and Excise

(Υπόθεση C-484/03)

(2004/C 35/06)

Με διάταξη της 27ης Οκτωβρίου 2003, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 19 Νοεμβρίου 2003, το High Court of Justice (England & Wales) Chancery Division, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Bond House Systems Ltd και Commissioners of Customs and Excise που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Λαμβανομένων υπόψη των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου (και ειδικότερα, των αρχών της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου) και του άρθρου 28 της Συνθήκης ΕΚ:

- α) στο πλαίσιο των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, ήταν η εκκαλούσα «υποκειμένη» στον φόρο που ενεργεί υπό την ιδιότητά [της] αυτή» κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας όταν, με τις 26 συναλλαγές, απέκτησε τις ΚΜΕ από πωλητές Ηνωμένου Βασιλείου και τις πώλησε σε αγοραστές εκτός Ηνωμένου Βασιλείου;
 - β) στο πλαίσιο των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, ασκούσε η εκκαλούσα «οικονομική δραστηριότητα» κατά την έννοια του άρθρου 4 της έκτης οδηγίας όταν, με τις 26 συναλλαγές, απέκτησε τις ΚΜΕ από πωλητές Ηνωμένου Βασιλείου και τις πώλησε σε αγοραστές εκτός Ηνωμένου Βασιλείου;
 - γ) στο πλαίσιο των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, συνιστούσε η εκ μέρους της εκκαλούσας απόκτηση, με τις 26 συναλλαγές, των ΚΜΕ από πωλητές Ηνωμένου Βασιλείου «παράδοση αγαθών» προς την εκκαλούσα κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας;
 - δ) στο πλαίσιο των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών, συνιστούσε η εκ μέρους της εκκαλούσας πώληση, με τις 26 συναλλαγές, των ΚΜΕ σε αγοραστές εκτός Ηνωμένου Βασιλείου «παράδοση αγαθών» από την εκκαλούσα κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 1, της έκτης οδηγίας;
- 2) Δίδουν οι απαντήσεις στο ανωτέρω ερώτημα 1, στοιχεία α' έως δ', λαβή για οποιαδήποτε παραβίαση των γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου (και ειδικότερα, των αρχών της αναλογικότητας και της ασφάλειας δικαίου);

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ιρλανδίας, που ασκήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-507/03)

(2004/C 35/07)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον K. Wiedner, επικουρούμενο από τον J. E. Flynn QC, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε την 1η Δεκεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ιρλανδίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, αποφασίζοντας να αναθέσει την παροχή υπηρεσιών στην An Post, χωρίς προηγουμένως να προβεί σε οποιαδήποτε δημοσιότητα, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη Συνθήκη· και
- 2) να καταδικάσει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή θεωρεί ότι το γεγονός ότι η επίδικη σύμβαση εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας 92/50/ΕΟΚ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/52/ΕΚ ⁽²⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, δεν αποκλείει την εφαρμογή της αρχής που διατυπώθηκε στην υπόθεση *Telaustria* ⁽³⁾, η οποία απορρέει από τις θεμελιώδεις ελευθερίες που θεσπίζει η Συνθήκη και από την εφαρμογή γενικών αρχών που απορρέουν ειδικότερα από τις θεμελιώδεις αυτές ελευθερίες. Η υποχρέωση των κρατών μελών να συμμορφώνονται προς τις γενικές αρχές κατοχυρώνεται με την ίδια οδηγία στο άρθρο 3, παράγραφος 2 (βλ. ανωτέρω), δια της θεσπίσεως γενικής υποχρεώσεως των αναθετουσών αρχών να αποφεύγουν κάθε δυσμενή διάκριση μεταξύ των επιχειρήσεων παροχής υπηρεσιών. Την υποχρέωση αυτή υπέχουν οι ιρλανδικές αρχές τόσο για τις υπηρεσίες του Παραρτήματος 1Β όσο και γι' αυτές του Παραρτήματος 1Α.

Προβάλλεται ότι η ανάλυση της Επιτροπής είναι η μόνη που μπορεί να θεωρηθεί συμβατή με τη λογική της εσωτερικής αγοράς που διέπει τη Συνθήκη. Η νομολογία του Δικαστηρίου σαφώς δέχεται ότι οι διατάξεις της Συνθήκης για τις ελευθερίες εγκαταστάσεως και παροχής υπηρεσιών επιβάλλουν υποχρεώσεις στα κράτη μέλη ως προς την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων οι οποίες δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των οδηγιών. Τούτο ισχύει για συμβάσεις (όπως οι συμβάσεις παραχωρήσεως υπηρεσιών) που δεν εμπίπτουν ειδικά στο πεδίο εφαρμογής, καθώς και για συμβάσεις οι οποίες εμπίπτουν μεν στο πεδίο εφαρμογής, αλλά η αξία τους είναι χαμηλότερη από τα όρια που θέτουν οι διάφορες οδηγίες.

Τούτων δοθέντων, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι θα ήταν ευθέως αντίθετο προς τη λογική της εσωτερικής αγοράς εάν, ενώ το κοινοτικό δίκαιο απαιτεί κατάλληλη δημοσιότητα ακόμη και στις περιπτώσεις που η σύμβαση δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής των οδηγιών λόγω της δομής της ή λόγω της αξίας της, αφηνόταν στα κράτη μέλη η ευχέρεια να μην προβαίνουν σε καμία δημοσιότητα ορισμένων συμβάσεων (των οποίων η αξία υπερβαίνει τα χρηματικά όρια), για τον λόγο και μόνον ότι οι υπηρεσίες τις οποίες αυτές αφορούν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Παραρτήματος 1Β της οδηγίας.

⁽¹⁾ Οδηγία της 18ης Ιουνίου 1992, για το συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209 της 24.7.1992, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία της 13ης Οκτωβρίου 1997 περί τροποποίησης των οδηγιών 92/50/ΕΟΚ, 93/36/ΕΟΚ και 93/37/ΕΟΚ περί συντονισμού των διαδικασιών σύναψης δημοσίων συμβάσεων υπηρεσιών, συμβάσεων δημοσίων προμηθειών και συμβάσεων δημοσίων έργων, αντιστοίχως (ΕΕ L 328 της 28.11.1997, σ. 1).

⁽³⁾ Υπόθεση C-324/98, *Telaustria* Verlags GMBH κατά Telekom Austria AG, Συλλογή 2000, σ. I-10745.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του μεγάλου δουκάτου του Λουξεμβούργου, που ασκήθηκε στις 12 Δεκεμβρίου 2003

(Υπόθεση C-519/03)

(2004/C 35/08)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον D. Martin, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε

στις 12 Δεκεμβρίου 2003 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του μεγάλου δουκάτου του Λουξεμβούργου.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι το μεγάλο δουκάτο του Λουξεμβούργου, θέτοντας σε ισχύ τα άρθρα 7, παράγραφος 2, και 19, εδάφιο 5, του νόμου της 12ης Φεβρουαρίου 1999, περί θεσπίσεως γονικής άδειας και άδειας για οικογενειακούς λόγους, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την παράγραφο 1 της ρήτηρας 2 του κεφαλαίου II του παραρτήματος της οδηγίας 96/34ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με τη συμφωνία — πλαίσιο για τη γονική άδεια που συνήφθη μεταξύ των UNICE, CEEP και CES ⁽¹⁾, όσον αφορά:
 - την υποκατάσταση της άδειας μητρότητας στη γονική άδεια, και
 - την προθεσμία από το τέλος της οποίας θεμελιώνεται αυτοτελές δικαίωμα γονικής άδειας
- 2) να καταδικάσει το μεγάλο δουκάτο του Λουξεμβούργου στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

1. Η άδεια μητρότητας έχει εντελώς διαφορετική σκοπιμότητα σε σχέση με τη γονική άδεια. Περαιτέρω, η παράγραφος 1 της ρήτηρας 2 της συμφωνίας — πλαίσιου προβλέπει ρητά ότι η γονική άδεια είναι αυτοτελές δικαίωμα με διάρκεια τουλάχιστον τριών μηνών. Επομένως, ο υποχρεωτικός τερματισμός της γονικής άδειας, όταν αρχίζει η άδεια μητρότητας, δεν είναι συμβατός με τη διάταξη αυτή του παραρτήματος της οδηγίας 96/34. Η γυναίκα της οποίας η άδεια μητρότητας ξεκίνησε κατά τη διάρκεια της γονικής άδειας πρέπει να έχει τη δυνατότητα, λαμβανομένου υπόψη του αυτοτελούς δικαιώματος λήψεως γονικής άδειας τουλάχιστον τριών μηνών που αντλείται από την παράγραφο 1 της ρήτηρας 2 της συμφωνίας — πλαισίου, να μεταφέρει το μέρος της γονικής άδειάς της, το οποίο δεν μπόρεσε να λάβει λόγω της άδειας μητρότητας.

2. Απαιτώντας ότι τα τέκνα πρέπει να έχουν γεννηθεί ή υιοθετηθεί μετά τις 31 Δεκεμβρίου 1998, οι αρχές του Λουξεμβούργου προσέθεσαν μη επιτρεπόμενη από την οδηγία προϋπόθεση.

⁽¹⁾ ΕΕ L 45 της 19.6.1996, σ. 4.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, που ασκήθηκε στις 28 Ιανουαρίου 2004

(Υπόθεση C-27/04)

(2004/C 35/09)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους M. Petite, A. van Solinge και P. Aalto, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 28 Ιανουαρίου 2004, ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο να

1. διαπιστώσει ότι:

- οι αποφάσεις του Συμβουλίου να μη λάβει τα τυπικά μέτρα που προτείνονται με τις συστάσεις της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 104, παράγραφοι 8 και 9·
- τα «συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την αξιολόγηση των δράσεων που ανέλαβε η Γαλλία κατόπιν των συστάσεων του Συμβουλίου βάσει του άρθρου 104, παράγραφος 7, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και με την εξέταση περαιτέρω μέτρων για τη μείωση του ελλείμματος για την αντιμετώπιση της κατάστασης υπερβολικού ελλείμματος»

και

- τα «συμπεράσματα του Συμβουλίου σχετικά με την αξιολόγηση των δράσεων που ανέλαβε η Γερμανία κατόπιν των συστάσεων του Συμβουλίου βάσει του άρθρου 104, παράγραφος 7, της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και με την εξέταση περαιτέρω μέτρων για τη μείωση του ελλείμματος για την αντιμετώπιση της κατάστασης υπερβολικού ελλείμματος»,

που υιοθέτησε το Συμβούλιο στις 25 Νοεμβρίου 2003 είναι παράνομα και πρέπει να ακυρωθούν.

2. να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Το σύστημα που καθιερώνει η Συνθήκη και, ειδικότερα, η διαδικασία του άρθρου 104 ΕΚ προβλέπει ότι, όταν η Επιτροπή εκτιμά ότι ένα κράτος μέλος έχει υπερβολικό έλλειμμα, το Συμβούλιο οφείλει να αποφασίσει αν συντρέχει τέτοιο πράγμα, στην περίπτωση αυτή, να καθορίσει τα επιτακτικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν για την αντιμετώπισή του το συντομότερο δυνατό. Μολονότι όμως το Συμβούλιο συμεριζεται την οικονομική ανάλυση στην οποία η Επιτροπή στήριξε τις συστάσεις της, κινήθηκε εκτός του συγκεκριμένου και δεσμευτικού πλαισίου του άρθρου 104 ΕΚ και εξέδωσε πράξη μη προβλεπόμενη από τη Συνθήκη, που δεν συνάδει προς το σύστημα που αυτή καθιερώνει.

Συγκεκριμένα, η δράση που αποφάσισε το Συμβούλιο στις 25 Νοεμβρίου 2003 περιλαμβάνει πράξεις παράγουσες έννομα αποτελέσματα που είναι αντίθετες προς τη Συνθήκη:

- τις αποφάσεις να μη ληφθούν τα τυπικά μέτρα που προτείνονται με τις συστάσεις της Επιτροπής δυνάμει του άρθρου 104, παράγραφοι 8 και 9, ΕΚ.

Το Συμβούλιο δεν τήρησε τη συγκεκριμένη και δεσμευτική διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσει όταν καλείται να εφαρμόσει τις παραγράφους 8 και 9 του άρθρου 104 ΕΚ. Συγκεκριμένα, δεν προέβη στη διαπίστωση στην οποία οφείλει να προβεί όταν έχει απευθύνει συστάσεις σε κράτος μέλος, σε περίπτωση υπερβολικού ελλείμματος, και οι συστάσεις αυτές δεν έχουν αποτέλεσμα. Εντούτοις, ψήφισε επί συστά-

σεων που υπέβαλε η Επιτροπή δυνάμει της παραγράφου 9. Η λήψη όμως αποφάσεως δυνάμει της παραγράφου 9 προϋποθέτει τη διαπίστωση της παραγράφου 8. Προβαίνοντας στην εν λόγω ψηφοφορία, το Συμβούλιο δεν τήρησε τις προϋποθέσεις εφαρμογής του άρθρου 104, παράγραφος 9, ΕΚ. Ακόμη και αν υποτεθεί ότι κάτι τέτοιο είναι δυνατό, όφειλε να αιτιολογήσει επαρκώς την απόφασή του να μην ακολουθήσει τη σύσταση, αφού στην πραγματικότητα συμεριζόταν την οικονομική ανάλυση της Επιτροπής. Επομένως, το Συμβούλιο δεν τήρησε την προβλεπόμενη στο άρθρο 253 ΕΚ υποχρέωση αιτιολογήσεως.

- την αναστολή της διαδικασίας σχετικά με τα υπερβολικά ελλείμματα

Από τα συμπεράσματα του Συμβουλίου προκύπτει ότι συμεριζεται την ανάλυση της Επιτροπής που καταλήγει κατ' ανάγκη στο συμπέρασμα ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις για την αναστολή των διαδικασιών. Επομένως, η απόφαση του Συμβουλίου περί αναστολής δεν πληροί τις προϋποθέσεις ουσίας του άρθρου 9 του κανονισμού (ΕΚ) 1467/97⁽¹⁾ και δεν ικανοποιεί την προβλεπόμενη στο άρθρο 253 ΕΚ υποχρέωση αιτιολογήσεως. Η αναστολή μάλιστα αποφασίστηκε χωρίς να τηρηθούν οι κανόνες ψηφοφορίας της παραγράφου 13 του άρθρου 104 ΕΚ, καθότι ελήφθη από τα κράτη μέλη που έχουν υιοθετήσει το ευρώ και όχι από τα 14 κράτη μέλη, δεδομένου ότι το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν λαμβάνει μέρος στην ψηφοφορία. Αν είχαν τηρηθεί οι κανόνες ψηφοφορίας, ενδέχεται να μην είχε καταστεί δυνατή η υιοθέτηση των συμπερασμάτων λόγω μη επιτεύξεως ειδικής πλειοψηφίας.

- την έκδοση πράξεως μη προβλεπόμενης από τη Συνθήκη

Αφότου έλαβε από την Επιτροπή συστάσεις για την έκδοση αποφάσεως δυνάμει των παραγράφων 8 και 9 του άρθρου 104 ΕΚ, το Συμβούλιο υιοθέτησε «συμπεράσματα», πράξη που δεν προβλέπεται από τη Συνθήκη και ειδικότερα από το άρθρο της 104. Συγκεκριμένα, τα θεσμικά όργανα οφείλουν να τηρούν τα μέσα και τις διαδικασίες που προβλέπει η Συνθήκη. Επομένως, το Συμβούλιο δεν μπορούσε να εκδώσει πράξεις διαφορετικές από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 104 ΕΚ, ήτοι αποφάσεις που δεν συνιστούν δεσμευτικές πράξεις, δεδομένου μάλιστα ότι τα «συμπεράσματα» αυτά ενέχουν στοιχεία αποφάσεως, όπως η αναστολή της διαδικασίας, καθώς και συστάσεις προς τα κράτη μέλη. Το Συμβούλιο δεν μπορεί να απαλλαγεί έτσι απλά από την υποχρέωση να λαμβάνει αποφάσεις σύμφωνα με τους κανόνες της Συνθήκης και του παραγώγου δικαίου, πολλώ μάλλον καθότι συμεριζεται την αιτιολογία που στηρίζει τις συστάσεις που του υπέβαλε η Επιτροπή για την έκδοση αποφάσεως.

- την τροποποίηση των συστάσεων που αποφάσισε το Συμβούλιο δυνάμει του άρθρου 104, παράγραφος 7, ΕΚ.

Το Συμβούλιο δεν μπορούσε να υιοθετήσει συστάσεις αντίθετες προς αυτές που περιέχουν οι ίδιες οι αποφάσεις του, δυνάμει του άρθρου 104, παράγραφος 7, ΕΚ, χωρίς να ακολουθήσει τις διαδικασίες της Συνθήκης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1467/97 του Συμβουλίου της 7ης Ιουλίου 1997 για την επιτάχυνση και τη διασφάλιση της εφαρμογής της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος (ΕΕ L 209, της 02.08.1997, σ. 6).

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 27ης Νοεμβρίου 2003

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-331/00 και T-115/01, Laurence Bories και λοιποί κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχείο δ', του ΚΛΠ [Καθεστώς που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων] — Ανακοίνωση κενής θέσεως για μόνιμες θέσεις εργασίας που αμείβονται από τις πιστώσεις έρευνας και επενδύσεων — Απόρριψη υποψηφιότητας έκτακτων υπαλλήλων — Συμφέρον της υπηρεσίας — Περιορισμός της μέγιστης διάρκειας της συμβάσεως εργασίας των έκτακτων υπαλλήλων σε τρία έτη — Ανάκληση ανακοινώσεων κενής θέσεως — Συμφέρον της υπηρεσίας — Κατάχρηση εξουσίας — Αγωγές αποζημιώσεως

(2004/C 35/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-331/00 και T-115/01, Laurence Bories, κάτοικος Vallon-Pont-d'Arc (Γαλλία), Philippe Chemin, κάτοικος Gif-sur-Yvette (Γαλλία), Laura Copes, κάτοικος Ispra (Ιταλία), Emanuele Mondini, κάτοικος Gavirate (Ιταλία), Helen Preissler, κάτοικος Siegsdorf (Γερμανία), πρώην έκτακτοι υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενοι από τους G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόρους, προσφεύγοντες στις υποθέσεις T-331/00 και T-115/01, Francesca Bertolo, κάτοικος Varese (Ιταλία), Lionello Brovelli, κάτοικος Angera (Ιταλία), Maria Gabriella DElia, κάτοικος Taino (Ιταλία), πρώην έκτακτοι υπάλληλοι της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενοι από τους G. Vandersanden και L. Levi, δικηγόρους, προσφεύγοντες στην υπόθεση T-115/01, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (agents: dans l'affaire T-331/00, M. J. Currall et dans l'affaire T-115/01, M. Currall et M. D. Waelbroeck), οι οποίες είχαν ως αντικείμενο, στην υπόθεση T-331/00.

- προσφυγή με την οποία ζητήθηκε η ακύρωση των αποφάσεων της Αρμόδιας Αρχής για τη Σύναψη Συμβάσεων (ΑΑΣΣ) της 16ης Μαρτίου 2000 (L. Bories), της 3ης Φεβρουαρίου 2000 (P. Chemin), της 17ης Μαρτίου 2000 (L. Copes), της 17ης Ιανουαρίου 2000 (E. Mondini) και της 16ης Μαρτίου 2000 (H. Preissler), να μην εξετάσει τις υποψηφιότητες των προσφευγόντων για θέσεις που κηρύχθηκαν κενές, αντιστοίχως με τις ανακοινώσεις κενής θέσεως, COM/R/5526/00, της 24ης Φεβρουαρίου 2000, (L. Bories), COM/R/5889/99, της 21ης Δεκεμβρίου 1999 (P. Chemin), COM/R/5520/00, της 24ης Φεβρουαρίου 2000 (L. Copes), COM/R/5863/99, της 26ης Νοεμβρίου 1999 (E. Mondini), και COM/R/5521/00, της 24ης Φεβρουαρίου 2000 (H. Preissler),
- και, επικουρικώς, η ακύρωση των εν λόγω ανακοινώσεων κενής θέσεως,

- αγωγή για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν οι προσφεύγοντες,

και στην υπόθεση T-115/01:

- προσφυγή με την οποία ζητήθηκε η ακύρωση της αποφάσεως της Αρμόδιας Αρχής για τη Σύναψη Συμβάσεων (ΑΑΣΣ), περί ακυρώσεως των διαδικασιών προσλήψεως που κινήθηκαν με την δημοσίευση των ακόλουθων ανακοινώσεων κενών θέσεων: COM/R/5526/00, της 24ης Φεβρουαρίου 2000 (L. Bories), COM/R/5889/99, της 21ης Δεκεμβρίου 1999 (P. Chemin), COM/R/5520/00, της 24ης Φεβρουαρίου 2000 (L. Copes), COM/R/5863/99, της 26ης Νοεμβρίου 1999 (E. Mondini), COM/R/5521/00, της 24ης Φεβρουαρίου 2000 (H. Preissler), COM/R/5638/00 και COM/R/5639/00, της 16ης Μαρτίου 2000 (F. Bertolo), COM/R/5645/00, της 20ής Μαρτίου 2000 (L. Brovelli), και COM/R/5646/00, της 20ής Μαρτίου 2000 (M. G. D'Elia),
- καθώς και η ακύρωση των ανακοινώσεων κενής θέσεως COM/R/5734/00, της 23ης Ιουνίου 2000 (P. Chemin), και COM/R/5735/00 (E. Mondini), και των αποφάσεων που ελήφθησαν στο πλαίσιο των δύο αυτών διαδικασιών προσλήψεως,
- αγωγή για την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστησαν οι προσφεύγοντες,

το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους R. García-Valdecasas, πρόεδρο, P. Lindh et J.D. Cooke, δικαστές γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 27 Νοεμβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Στην υπόθεση T-331/00, ακυρώνει τις αποφάσεις περί απορρίψεως των υποψηφιοτήτων των L. Bories, P. Chemin, L. Copes, E. Mondini, H. Preissler, αντιστοίχως της 16ης Μαρτίου 2000, της 3ης Φεβρουαρίου 2000, της 17ης Μαρτίου 2000, της 17ης Ιανουαρίου 2000 και της 16ης Μαρτίου 2000.
- 2) Στην υπόθεση T-115/01:
 - ακυρώνει την απόφαση της 30ής Μαΐου 2000 περί ανακλήσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/R/5526/00, για την οποία έθεσε υποψηφιότητα η L. Bories,
 - ακυρώνει την απόφαση της 30ής Μαΐου 2000 περί ανακλήσεως της ανακοινώσεως κενής θέσεως COM/R/5889/99, για την οποία έθεσε υποψηφιότητα ο P. Chemin.
- 3) Στις υποθέσεις T-331/00 και T-115/01:
 - υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στη L. Bories το ποσό των 11 929 (ένδεκα χιλιάδων εννιακοσίων είκοσι εννέα) ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και το ποσό του 1 (ένός) ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·

- υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον P. Chemin το ποσό των 29 592 (είκοσι εννέα χιλιάδων πεντακοσίων ενενήντα δύο) ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και το ποσό του 1 (ενός) ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
 - υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στη L. Copes το ποσό του 1 (ενός) ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
 - υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στον E. Mondini το ποσό των 5 000 (πέντε χιλιάδων) ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και το ποσό του 1 (ενός) ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
 - υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στην H. Preissler το ποσό των 11 929 (ένδεκα χιλιάδων εννιακοσίων είκοσι εννέα) ευρώ προς αποκατάσταση της υλικής ζημίας και το ποσό του 1 (ενός) ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
 - υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στη F. Bertolo το ποσό του 1 (ενός) ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
 - υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στη L. Brovelli το ποσό του 1 (ενός) ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
 - υποχρεώνει την Επιτροπή να καταβάλει στη M. G. D'Elia το ποσό του 1 (ενός) ευρώ προς ικανοποίηση της ηθικής βλάβης που υπέστη·
- 4) Στην υπόθεση T-115/01, απορρίπτει το λοιπό μέρος της προσφυγής.
- 5) Στην υπόθεση T-331/00, η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα, καθώς και τα έξοδα των προσφευγόντων.
- 6) Στην υπόθεση T-115/01, η Επιτροπή φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα και τα τρία τέταρτα των εξόδων των προσφευγόντων.
- 7) Στην υπόθεση T-115/01, οι προσφεύγοντες φέρουν το ένα τέταρτο των δικών τους δικαστικών εξόδων.

(¹) EE C 372 της 23.12.2000 και EE C 227 της 11.8.2001.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-326/01, Giorgio Lebedef κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(Υπάλληλοι — Έκθεση βαθμολογίας — Άσκηση δραστηριοτήτων εκπροσωπήσεως του προσωπικού και συνδικαλιστικών δραστηριοτήτων — Προσφυγή ακυρώσεως)

(2004/C 35/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Στην υπόθεση T-326/01, Giorgio Lebedef, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Senningerberg

(Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τους G. Βουπεου και F. Frabetti, δικηγόρους, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: J. Currall και C. Berardis-Kayser), με αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως περί υιοθετήσεως της οριστικής εκθέσεως βαθμολογίας του προσφευγόντος για την περίοδο από 1ης Ιουλίου 1995 έως 30 Ιουνίου 1997, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τη V. Tiili, πρόεδρο, και τους P. Mengozzi και M. Βηλαρά, δικαστές· γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 5 Νοεμβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(¹) EE C 84 της 6.4.2002.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 18ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-13/02, Falk-Ulrich von Hoff κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (¹)

(Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Επίδομα εγκαταστάσεως — Αλλαγή τόπου υπηρεσίας — Τόκοι υπερημερίας)

(2004/C 35/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-13/02, Falk-Ulrich von Hoff, έκτακτος υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Berlin-Wittenau (Γερμανία), εκπροσωπούμενος από τον B. Wägenbaur, δικηγόρο, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: J. de Wachter και U. Rösslein), με αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της αποφάσεως του Κοινοβουλίου, της 17ης Απριλίου 2001, περί απορρίψεως χορηγήσεως στον προσφεύγοντα επιδόματος εγκαταστάσεως στο πλαίσιο της αλλαγής τόπου υπηρεσίας του και, αφετέρου, να υποχρεωθεί το Κοινοβούλιο σε καταβολή στον προσφεύγοντα επιδόματος εγκαταστάσεως ίσου με δύο βασικούς μισθούς, πλέον τόκων, με το τρέχον επιτόκιο 8 %, από την ημερομηνία της αιτήσεως, το Πρωτοδικείο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τον R. Garcia-Valdecasas, πρόεδρο, τον J. D. Cooke και την P. Lindh, δικαστές, γραμματέας: I. Νάτσινας, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 18 Νοεμβρίου 2003 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Ακυρώνει την από 17 Απριλίου 2001 απόφαση του Κοινοβουλίου, περί αρνήσεως χορηγήσεως στον προσφεύγοντα επιδόματος εγκαταστάσεως.

2) Υποχρεώνει το Κοινοβούλιο να καταβάλει στον προσφεύγοντα το προβλεπόμενο από το άρθρο 5 του παραρτήματος VII του ΚΥΚ επιδόματος, ίσου με δύο βασικούς μισθούς, πλέον τόκων υπερημερίας από 24 Ιανουαρίου 2002. Το εφαρμοστέο επιτόκιο των τόκων υπερημερίας πρέπει να υπολογιστεί βάσει του επιτοκίου που έχει καθοριστεί από την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις κύριες πράξεις αναχρηματοδότησεως, και ισχύει για την εν λόγω περίοδο, αυξημένο κατά δύο μονάδες.

3) Το Κοινοβούλιο φέρει το σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) EE C 97 της 20.4.02.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 5ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-130/02: Kronoply GmbH & Co. KG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (¹)

(«Κρατικές ενισχύσεις — Πολυτομεακό πλαίσιο για τις περιφερειακές ενισχύσεις προς μεγάλα επενδυτικά σχέδια — Αίτημα διορθώσεως αποφάσεως με την οποία μια ενίσχυση κηρύσσεται σύμφωνη προς την κοινή αγορά — Απάντηση της Επιτροπής — Δεν έχει τον χαρακτήρα αποφάσεως — Προσφυγή ακυρώσεως — Απαράδεκτο»)

(2004/C 35/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-130/02, Kronoply GmbH & Co. KG, με έδρα το Heiligengrabe (Γερμανία), εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον B. Luther και στη συνέχεια από τον R. Nierer, δικηγόρους, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: V. Di Bucci und T. Scharf), με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως που φέρεται ότι έλαβε η Επιτροπή στις 5 Φεβρουαρίου 2001 να μην προβεί σε διόρθωση της από 3 Ιουλίου 2001 αποφάσεως της σχετικά με την έγκριση κρατικής ενισχύσεως ύψους 69,3 εκατομμυρίων γερμανικών μάρκων υπέρ της προσφεύγουσας με σκοπό την πραγματοποίηση επενδύσεως στο Heiligengrabe (Γερμανία), το Πρωτοδικείο (τέταρτο πενταμελές τμήμα), συγκείμενο, κατά τη διάσκεψη, από τους V. Tiili, Πρόεδρο, J. Pirrung, P. Mengozzi, A. W. H. Meij και M. Βηλαρά, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 5 Νοεμβρίου 2003, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 169 της 13.7.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 17ης Νοεμβρίου 2003

στην υπόθεση T-235/02: Strongline A/S κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (¹)

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Μη προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων στη γλώσσα διαδικασίας της ανακοπής — Κανόνας 17, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 — Προσφυγή προδήλως αβάσιμη»)

(2004/C 35/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στην υπόθεση T-235/02, Strongline A/S, με έδρα το Glostrup (Δανία), εκπροσωπούμενη από τον J. S. Ørndrup, δικηγόρο, κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) (εκπρόσωπος: O. Walbroeck), παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: η εταιρία Scala Inc., με έδρα το Exton, Πεννσυλβάνια (Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής), εκπροσωπούμενη από τον R. M. Hiddleston, solicitor, με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 27ης Μαΐου 2002 (υπόθεση R 830/2001-1), που αφορά την απόρριψη ανακοπής λόγω ελλείψεως αποδείξεως των δικαιωμάτων που αντλούνται από προγενέστερα σήματα, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Pirrung, πρόεδρο, A. W. H. Meij και N. J. Forwood, δικαστές, γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 17 Νοεμβρίου 2003, διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

(¹) EE C 233 της 28.9.2002.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 30ής Οκτωβρίου 2003**

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R, Akzo Nobel Chemicals Ltd και Akcros Chemicals Ltd κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Ανταγωνισμός — Ελεγκτικές εξουσίες της Επιτροπής — Προστασία της εχεμύθειας — Αλληλογραφία μεταξύ δικηγόρων και πελατών — Όρια)

(2004/C 35/15)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R, Akzo Nobel Chemicals Ltd, με έδρα το Λονδίνο (Ηνωμένο Βασίλειο) και Akcros Chemicals Ltd, με έδρα το Surrey (Ηνωμένο Βασίλειο), εκπροσωπούμενες από τους δικηγόρους C. Swaack και M. Mollica, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: R. Wainwright και C. Ingen-Housz), που έχει ως αντικείμενο, πρώτον, αίτηση, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής της 10ης Φεβρουαρίου 2003, σχετικά με την τροποποίηση της αποφάσεως της 30ής Ιανουαρίου 2003 με την οποία οι εταιρίες Akzo Nobel Chemicals Ltd, Akcros Chemicals Ltd και Akcros Chemicals και οι αντίστοιχες θυγατρικές εταιρίες τους διατάχθηκαν να ανεχθούν να υποβληθούν σε έλεγχο βάσει του άρθρου 14, παράγραφος 3, του κανονισμού 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτου κανονισμού εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25) και, αφετέρου, να διαταχθούν άλλα προσωρινά μέτρα κατάλληλα για την προστασία των συμφερόντων των αιτουσών (υπόθεση T-125/03 R) και, δεύτερον, αίτηση, αφενός, να ανασταλεί η εκτέλεση της αποφάσεως της Επιτροπής της 8ης Μαΐου 2003 περί απορρίψεως αιτήσεως προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου όσον αφορά πέντε έγγραφα τα οποία αντεγράφησαν κατά τη διάρκεια ενός ελέγχου και, αφετέρου, να διαταχθούν άλλα προσωρινά μέτρα κατάλληλα για την προστασία των συμφερόντων των αιτουσών (υπόθεση T-253/03 R), ο πρόεδρος του Πρωτοδικείου εξέδωσε στις 30 Οκτωβρίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Οι υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R συνεκδικάζονται προς έκδοση της παρούσας διατάξεως.
- 2) Επιτρέπει στο Council of the Bars and Law Societies of the European Union, στο Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten και στην European Company Lawyers Association να παρέμβουν στις υποθέσεις T-125/03 R et T-253/03 R.
- 3) Δέχεται στο στάδιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων, τις αιτήσεις εμπιστευτικής μεταχειρίσεως που υπέβαλαν οι αιτούσες για ορισμένα στοιχεία τα οποία περιέχονται στα έγγραφα της διαδικασίας στις υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R και τα οποία αφορά ως τέτοια το από 16 Σεπτεμβρίου 2003 έγγραφο της Γραμματείας προς τις αιτούσες.

- 4) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-125/03 R.
- 5) Λαμβάνει υπό σημείωση τη δήλωση της Επιτροπής ότι δεν θα επιτρέψει σε τρίτους την πρόσβαση στα έγγραφα της κατηγορίας B μέχρι την έκδοση της αποφάσεως στην κύρια δίκη στην υπόθεση T-253/03 R.
- 6) Στην υπόθεση T-253/03 R, αναστέλλει την εκτέλεση του άρθρου 2 της αποφάσεως της Επιτροπής της 8ης Μαΐου 2003 σχετικά με αίτηση προστασίας του επαγγελματικού απορρήτου (υπόθεση COMP/E-1/38.589), μέχρις ότου αποφανθεί το Πρωτοδικείο επί της προσφυγής στην κύρια δίκη.
- 7) Ο σφραγισμένος φάκελος που περιέχει τα έγγραφα της κατηγορίας A θα διατηρηθεί από τη Γραμματεία Πρωτοδικείου μέχρις ότου το Πρωτοδικείο αποφανθεί επί της προσφυγής στην κύρια δίκη.
- 8) Απορρίπτει κατά τα λοιπά την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων στην υπόθεση T-253/03 R.
- 9) Επιφυλλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα στις υποθέσεις T-125/03 R και T-253/03 R.

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ**της 7ης Νοεμβρίου 2003**

στην υπόθεση T-198/03, Bank Austria Creditanstalt AG κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Παραδεκτό — Ανταγωνισμός — Δημοσίευση αποφάσεως περί επιβολής προστίμου — Επείγον — Δεν υφίσταται)

(2004/C 35/16)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Στην υπόθεση T-198/03 R, Bank Austria Creditanstalt AG, με έδρα τη Βιέννη (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τους C. Zschocke και J. Beninca, avocats, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: S. Rating), με αντικείμενο αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως του συμβούλου ακροάσεων της Επιτροπής της 5ης Μαΐου 2003 να δημοσιεύσει το μη απόρρητο κείμενο της αποφάσεως της Επιτροπής της 11ης Ιουνίου 2002 στην υπόθεση COMP/36.571/D-1—Αυστριακές Τράπεζες («Όμιλος Lombard»), το Πρωτοδικείο εξέδωσε στις 7 Νοεμβρίου 2003 διάταξη με το ακόλουθο διατακτικό:

- 1) Απορρίπτει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή του ομόσπονδου κράτους της Άνω Αυστρίας κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 3 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-366/03)

(2004/C 35/17)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Το ομόσπονδο κράτος της Άνω Αυστρίας, εκπροσωπούμενο από τον δικηγόρο F. Mittendorfer, άσκησε στις 3 Νοεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Το προσφεύγον ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 2 Σεπτεμβρίου 2003 απόφαση της Επιτροπής Κ (2003) 3117 τελικό, με την οποία απορρίπονται οι μεμονωμένες διατάξεις των κρατών μελών για την απαγόρευση των ΓΤΟ στην Άνω Αυστρία, που κοινοποιήθηκε από την Αυστρία σύμφωνα με το άρθρο 95, παράγραφος 5, ΕΚ·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αντικείμενο της προσφυγής είναι η από 2 Σεπτεμβρίου 2003 απόφαση της Επιτροπής με την οποία απορρίπονται οι μεμονωμένες διατάξεις κρατών μελών για την απαγόρευση της χρήσεως γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών στην Άνω Αυστρία.

Το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή προσβάλλει με αυτή την απόφαση το δικαίωμα του ομόσπονδου κράτους της Άνω Αυστρίας να θεσπίσει, μετά την έκδοση μέτρου εναρμονίσεως από το Συμβούλιο ή την Επιτροπή στηριζόμενες σε νέα επιστημονικά πορίσματα διατάξεις για την προστασία του περιβάλλοντος ή του περιβάλλοντος εργασίας λόγω ενός ιδιαίτερου προβλήματος για αυτό το κράτος μέλος, που προκύπτει μετά την έκδοση του μέτρου εναρμονίσεως.

Το προσφεύγον προβάλλει ότι η Επιτροπή παρέλειψε να παράσχει στο ομόσπονδο κράτος της Άνω Αυστρίας, στο πλαίσιο της δικαστικής ακροάσεως, τη δυνατότητα να λάβει γνώση της γνώμης της Ευρωπαϊκής Αρχής για τη Ασφάλεια των τροφίμων (ΕΑΑΤ) βάσει της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της Επιτροπής και να λάβει συναφώς θέση. Η διαδικασία λήψεως της αποφάσεως δεν πληροί τις δικονομικές αρχές του κράτους δικαίου και συνιστά ως εκ τούτου παράβαση τυπικών διατάξεων.

Το προσφεύγον προβάλλει περαιτέρω ότι οι μεμονωμένες διατάξεις πληρούν τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου 95, παράγραφος 5, ΕΚ. Συνιστούν μέτρο για την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος που υπάγεται σε μια ευρέως νοούμενη βιοποικιλότητα. Περαιτέρω, στο ομόσπονδο κράτος της Άνω

Αυστρίας απαντά σχεδόν αποκλειστικά αγροτική οικονομία μικρής κλίμακας, ενώ ως ιδιαίτερο χαρακτηριστικό παρατηρείται η διαρκής αύξηση των βιολογικώς εκμεταλλευόμενων εκτάσεων και επιχειρήσεων. Η αδυναμία συνυπάρξεως μιας οικολογικής συμβατικής ελεύθερης γενετικώς τροποποιημένων οργανισμών παραγωγής ήτοι των φυσικών καλλιεργειών με καλλιέργεια ΓΤΟ μεγάλης κλίμακας, την οποία επιβεβαίωσε η μελέτη του Dipl.-Ing. Werner Müller, αποτελεί μια πραγματικότητα που η Επιτροπή έπρεπε να είχε λάβει υπόψη ενόψει της ιδιαίτερης διαρθρώσεως της αγροτικής οικονομίας στην Άνω Αυστρία.

Τέλος το προσφεύγον ισχυρίζεται ότι οι κοινοποιηθείσες διατάξεις συνιστούν μέτρο πρόνοιας και προλήψεως υπό την έννοια του άρθρου 171, παράγραφος 2, ΕΚ, και ότι λόγω της τριετούς ισχύος αυτών των διατάξεων η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς εμποδίζεται ελάχιστα-αν όχι καθόλου· επομένως πρέπει να γίνει δεκτή η αναλογικότητα των μεμονωμένων μέτρων των κρατών μελών. Σε τελική ανάλυση πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 95, παράγραφος 5, ΕΚ, και ως εκ τούτου η Επιτροπή έπρεπε να είχε θεωρήσει τις κοινοποιηθείσες διατάξεις συμβατές με τη Συνθήκη.

Προσφυγή της Fachvereinigung Mineralfaserindustrie e.V. Deutsche Gruppe der EURIMA — European Insulation Manufacturers Association κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 14 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-375/03)

(2004/C 35/18)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Fachvereinigung Mineralfaserindustrie e.V. Deutsche Gruppe der EURIMA — European Insulation Manufacturers Association με έδρα στη Φρανκφούρτη επί του Μάιν (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο T.Schmidt — Kötters, άσκησε στις 14 Νοεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 9 Ιουλίου 2003 απόφαση της Επιτροπής για τις κρατικές ενισχύσεις N 694/2002 — Γερμανία, μέτρο για την προώθηση της χρήσεως μονωτικών υλικών από πρώτες ύλες, C(2003)1473 τελικό·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Επιτροπή αποφάσισε με την προσβαλλόμενη απόφαση ότι το μέτρο της Γερμανίας για την προώθηση της χρήσεως μονωτικών υλικών από πρώτες ύλες είναι συμβιβάσιμο με τη συνθήκη ΕΚ. Η Επιτροπή αιτιολογεί αυτή την απόφαση προβάλλοντας ότι το μέτρο αποτελεί βεβαίως ενίσχυση, αλλά είναι σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 03, στοιχείο γ', ΕΚ, συμβιβάσιμο με τη Συνθήκη ΕΚ, διότι τα προωθούμενα μονωτικά υλικά εμφανίζουν σαφή πλεονεκτήματα έναντι των «παραδοσιακών» μονωτικών υλικών.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση παραβιάζει ουσιώδεις τυπικές προϋποθέσεις. Η Επιτροπή έπρεπε να κινήσει την προσωρινή διαδικασία εξετάσεως σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ, και το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού διαδικασίας, διότι κατά την αξιολόγηση των μέτρων αντιμετώπισε σοβαρές δυσχέρειες.

Περαιτέρω, η απόφαση συνιστά παράβαση του άρθρου 87 ΕΚ. Η απόφαση της Επιτροπής, ότι το μέτρο είναι συμβιβάσιμο με την κοινή αγορά σύμφωνα με το άρθρο 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ, διότι εμφανίζει σαφή πλεονεκτήματα για το περιβάλλον, βασίζεται σε ανεπαρκή πραγματικά περιστατικά.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η απόφαση περιάγει αδικαιολόγητα σε δυσμενέστερη θέση τα περιγραφέντα από την Επιτροπή ως «παραδοσιακά» μονωτικά υλικά, ιδίως μεταλλικά μονωτικά υλικά, αλλά και μονωτικά υλικά από ανανεώσιμες ύλες, που δεν φέρουν το διακριτικό ποιότητας «naturplus». Η απόφαση παραβιάζει έτσι τη θεμελιώδη αρχή της αναλογικότητας και την αρχή της απαγορεύσεως των διακρίσεων και ως εκ τούτου θεμελιώδεις αρχές του κοινοτικού δικαίου.

Προσφυγή της Peek&Cloppenburg κατά του Γραφείου Εναρμόνισης της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 17 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-379/03)

(2004/C 35/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η εταιρία Peek&Cloppenburg, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο U. Hildebrandt, άσκησε στις 17 Νοεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης για την εσωτερική αγορά (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 27 Αυγούστου 2003 απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμόνισης στην υπόθεση R 105/2002-4,
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμόνισης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: Λεκτικό σήμα Cloppenburg αριθμός αιτήσεως καταχωρίσεως 1 920 685 για την κατηγορία 35 — Υπηρεσίες στο λιανικό εμπόριο

Προσβληθείσα ενώπιον του τμήματος προσφυγών απόφαση: Άρνηση καταχωρίσεως από τον ελεγκτή

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής της προσφεύγουσας

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, του κανονισμού 40/94⁽¹⁾

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Miles Handelsgesellschaft International mbH κατά του Γραφείου Εναρμόνισης της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 18 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-385/03)

(2004/C 35/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: καθοριστέα σύμφωνα με το άρθρο 131 § 2, του κανονισμού διαδικασίας — γλώσσα συντάξεως της προσφυγής: η γερμανική)

Η εταιρία Miles Handelsgesellschaft International mbH, με έδρα στο Norderstedt (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον Α. Deutsch, άσκησε στις 18 Νοεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, προσφυγή κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα). Έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η Biker Miles Motorrad Handels- und Vertriebsgesellschaft mbH, με έδρα στο Βερολίνο.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη από 9 Σεπτεμβρίου 2003 απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών (υπόθεση R 174/2002-2)
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμόνισης στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του σήματος: Biker Milew Motorrad Handels- und Vertriebsgesellschaft mbH

Σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: Έγχρωμο λεκτικό/εικονικό σήμα «BIKER MILES» για εμπορεύματα των κατηγοριών 9 (ανταλλακτικά και εξαρτήματα για δίτροχα κ.λπ.), 12 (μοτοποδήλατα κ.λπ.), 25 (εξοπλισμός και ενδύματα για επιβάτες δίτροχων κ.λπ.) — Αριθμός της αιτήσεως καταχώρισεως 1 237 734

Κάτοχος του αντιτασσόμενου σε διαδικασία ανακοπής σήματος: Η προσφεύγουσα

Αντιτασσόμενο σήμα: Το κοινοτικό σήμα «MILES» για εμπορεύματα της κατηγορίας 25

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως του σήματος του οποίου ζητείτο η καταχώριση

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Η προσφυγή γίνεται δεκτή και η ανακοπή απορρίπτεται

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94⁽¹⁾

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή της Deutsche Telekom AG κατά του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), που ασκήθηκε στις 24 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-386/03)

(2004/C 35/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: καθοριστέα σύμφωνα με το άρθρο 131 § 2 του κανονισμού διαδικασίας — γλώσσα στην οποία συντάχθηκε η προσφυγή: η γερμανική)

Η εταιρία Deutsche Telekom AG, με έδρα στη Βόννη (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο D. Marscholke, άσκησε στις

24 Νοεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Γραφείου εναρμόνισης στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα). Έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών ήταν η Client Logic GmbH & Co. KG, με έδρα στο Oberhausen (Γερμανία).

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 7 Ιανουαρίου 2003 απόφαση του τέταρτου τμήματος προσφυγών στην υπόθεση R 80/2001-4, που της επιδόθηκε στις 26 Σεπτεμβρίου 2003·
- να καταδικάσει το καδού στα δικαστικά έξοδα..

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση του σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα του οποίου ζητείται η καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «DTel» για εμπορεύματα και υπηρεσίες των κατηγοριών 9 (ηλεκτρικές συσκευές κ.λπ.), 38 (τηλεπικοινωνίες κ.λπ.) και 42 (κατασκευή προγραμμάτων για την επεξεργασία δεδομένων κ.λπ.) — αριθμός της αιτήσεως καταχώρισεως 1 176 639

Δικαιούχος του αντιτασσόμενου στη διαδικασία ανακοπής σήματος: Η Client Logic GmbH & Co. KG

Αντιτασσόμενο σήμα: Το εθνικό λεκτικό σήμα «TETEL» για εμπορεύματα και υπηρεσίες των κατηγοριών 9, 37, 38 και 42

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική απόρριψη της αιτήσεως καταχώρισεως για εμπορεύματα και υπηρεσίες της κατηγορίας 38. Κατά τα λοιπά απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 40/94⁽¹⁾

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου της 20ής Δεκεμβρίου 1993 για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 11, σ. 1).

Προσφυγή των Deutsche Post AG και DHL International N.N./S.A. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, η οποία ασκήθηκε στις 27 Νοεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-388/03)

(2004/C 35/22)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Οι Deutsche Post AG, Βόννη (Γερμανία) και DHL International N.N./S.A., Diegem (Βέλγιο) άσκησαν προσφυγή, στις 27 Νοεμβρίου 2003, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων. Οι προσφεύγουσες εκπροσωπούνται από τους J. Sedemund και T. Lübbig, Rechtsanwälte.

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 23ης Ιουλίου 2003 (ενίσχυση υπ' αριθ. N 763/02) και
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στρέφεται κατά της αποφάσεως της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στο πλαίσιο διαδικασίας κατά το άρθρο 88, παράγραφος 3, ΕΚ, να μην προβάλει αντιρρήσεις επί της συμβατότητας με το κοινοτικό δίκαιο εισφοράς κεφαλαίου 297, 5 εκατομμυρίων ευρώ στον βελγικό ταχυδρομικό φορέα La Poste, καθώς και επί της απαλλαγής της La Poste από τον φόρο επί των εταιριών και τον φόρο επί των ακινήτων για τις δικαιοπραξίες της επί ακινήτων οι οποίες σχετίζονται με τις ανατεθείσες σε αυτήν υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας, επί της δυνατότητας της La Poste να τυχάνει κρατικών εγγυήσεων για τα δάνειά της, επί της διαγραφής αποθεματικού για την καταβολή συντάξεων, επί της προς την La Poste παροχής υπερβολικής αντιστάθμισής για τις υποχρεώσεις παροχής δημόσιας υπηρεσίας που την βαρύνουν και επί δύο εισφορών κεφαλαίου, συνολικού ύψους 62 εκατομμυρίων ευρώ, οι οποίες δεν κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή.

Οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν συνάδει προς τα άρθρα 87, παράγραφος 1, και 253 ΕΚ.

Η Επιτροπή δεν χαρακτήρισε την από τον φόρο επί των εταιριών απαλλαγή της La Poste ως ενίσχυση, αποκλειστικώς και μόνον επειδή η La Poste υπέστη καθαρή ζημία κατά τα έτη 1992 έως 2002 και, ως εκ τούτου, δεν θα υπείχε υποχρέωση καταβολής φόρου επί των εταιριών, ακόμη και αν δεν της είχε χορηγηθεί η απαλλαγή. Εν προκειμένω, η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη το γεγονός ότι η απαλλαγή από τον φόρο, in abstracto, θα συνεπήγετο άνευ ετέρου οικονομικό πλεονέκτημα έναντι των άλλων επιχειρήσεων, τουλάχιστον στην περίπτωση κατά την οποία η επιχείρηση La Poste απέκομιζε φορολογητέα κέρδη και, επομένως, μπορούσε να καταστρατηγηθεί η απαίτηση δηλώσεως.

Με την απόφασή της, η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη ότι η La Poste, παρά τη διαγραφή του αποθεματικού το οποίο προοριζόταν για την κάλυψη των βαρυνουσών αυτήν συνταξιοδοτικών υποχρεώσεων έναντι των ταχυδρομικών υπαλλήλων για τα έτη 1972 έως 1992, δικαιούται να εξακολουθήσει να κατέχει τα ακίνητα, τα οποία της είχαν παραχωρηθεί άνευ ανταλλάγματος αρχικώς ως αντιστάθμιση για τη σύσταση του αποθεματικού.

Ουχί ορθώς η Επιτροπή θεώρησε ότι η εκ του νόμου προβλεπόμενη δυνατότητα της La Poste να τυχεί κρατικών εγγυήσεων για ορισμένα δάνεια δεν συνιστά κρατική ενίσχυση προς αυτήν, εφόσον η La Poste δεν έκανε χρήση της εν λόγω δυνατότητας.

Η προσβαλλομένη απόφαση είναι παράνομη επειδή η Επιτροπή, κατά τον συμψηφισμό των παραχωρουμένων προς την La Poste οικονομικών πλεονεκτημάτων με τις πρόσθετες καθαρές δαπάνες εκ της παροχής καθολικής υπηρεσίας, δεν συνεκτίμησε τα προμνημονευθέντα μέτρα.

Η Επιτροπή συμψήφισε κατ' αποκοπήν τις καθαρές πρόσθετες δαπάνες για την παροχή υπηρεσιών γενικού συμφέροντος και τα αντίστοιχα ανταλλάγματα, χωρίς να ελέγξει αν η αντιστάθμιση αφορά ακριβώς την περίοδο κατά την οποία είχαν ανακύψει οι επίμαχες πρόσθετες δαπάνες.

Προσφυγή της Regione Siciliana κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 4 Δεκεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-392/03)

(2004/C 35/23)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Η Regione Siciliana [Περιφέρεια Σικελίας], εκπροσωπούμενη από τον Giacomo Aiello, avvocato dello Stato, άσκησε στις 4 Δεκεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει το σημείωμα BUDG/C5/ME/jlsD(2003)358046 της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 6ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τις λεπτομέρειες ανακτήσεως της ενισχύσεως που είχε καταβληθεί από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Αναπτύξεως, FESP FESR «Diga Gibbesi» [φράγμα στον ποταμό «Gibbesi»], η οποία ανακλήθηκε με την απόφαση C(2002)4905 της Επιτροπής, της 11ης Δεκεμβρίου 2002, και να καταδικάσει, συνακόλουθα, την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η Regione Siciliana προσέβαλε ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων το έγγραφο BUDG/C5/ME/jlsD(2003)358046 καθώς και τις προηγηθείσες και μεταγενέστερες πράξεις ⁽¹⁾. Προς στήριξη της προσφυγής της, η Regione Siciliana επικαλείται:

- 1) Παράβαση και/ή πεπλανημένη εφαρμογή των άρθρων 73 και 186 του κανονισμού 1605/2002 του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002 ⁽²⁾, και του άρθρου 83 του εκτελεστικού κανονισμού 2342/2002 της Επιτροπής, της 23ης Δεκεμβρίου 2002 ⁽³⁾, στο μέτρο που το προσβαλλόμενο έγγραφο διαλαμβάνει την ανάκτηση της ανακληθείσας κοινοτικής ενισχύσεως και τη μη αναγνώριση υπέρ της Regione Sicilia της αντισταθμίσεως μαζί με άλλες πιστώσεις που είχε ζητήσει από την Επιτροπή η τελευταία, με συνέπεια την εφαρμογή τόκων υπερημερίας.
- 2) Παράβαση και πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 24 του κανονισμού 4253/88 του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1988, όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό 2082/93 του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1993 ⁽⁴⁾, καθ' ό μέτρο με το προσβαλλόμενο έγγραφο δεν εφαρμόστηκε αμέσως στην προκειμένη περίπτωση η αρχή του συμψηφισμού.
- 3) Υπέρβαση εξουσίας λόγω συγκρούσεως πλειόνων πράξεων μεταξύ τους και παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης υπό την έννοια ότι η Επιτροπή αναίρεσε προγενέστερους προσδιορισμούς της ακόμη και έναντι της Regione Sicilia όσον αφορά τη δυνατότητα προσφυγής στον συμψηφισμό για την απόσβεση χρηματικής φύσεως υποχρεώσεων σε σχέση με την παρούσα περίπτωση.

-
- (1) Απόφαση η οποία ήδη εβλήθη στα πλαίσια της υποθέσεως T-60/03, Regione Siciliana κατά Επιτροπής (ΕΕ C 101 της 26.4.2003, σ. 50).
 (2) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 248 της 16.9.2002, σ. 1).
 (3) Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 2342/2002 για τη θέσπιση των κανόνων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ, Ευρατόμ) 1605/2002 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του δημοσιονομικού κανονισμού που εφαρμόζεται στον γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ L 357 της 31.12.2002, σ. 1).
 (4) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2083/93 για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 4253/88 για διατάξεις εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2052/88 όσον αφορά τον συντονισμό των παρεμβάσεων των διαφόρων διαρθρωτικών ταμείων μεταξύ τους καθώς και με τις παρεμβάσεις της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων και των λοιπών υφισταμένων χρηματοδοτικών οργάνων (ΕΕ L 193 της 31.7.1993, σ. 20).

Προσφυγή του Jean-Pierre Castets κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 12 Δεκεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-398/03)

(2004/C 35/24)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Jean-Pierre Castets, κάτοικος Saint Victor Des Oules (Γαλλία), εκπροσωπούμενος από τον Grégory Crétin, avocat, άσκησε στις 12 Δεκεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 4ης Σεπτεμβρίου 2003, με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή απέρριψε την από 16 Ιουνίου 2003 ένσταση του προσφεύγοντος R/311/03·
- να διατάξει το Γραφείο Διαχείρισεως και Εκκαθαρίσεως των ατομικών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Επιτροπής να επανυπολογίσει το ύψος της συντάξεως αναπηρίας του προσφεύγοντος, επιλέγοντας ως βάση τη σύνταξη αρχαιότητας που θα του είχε καταβληθεί στην ηλικία των 65 ετών αν παρέμενε στην ενεργό υπηρεσία μέχρι την ηλικία αυτή, και τούτο αναδρομικώς από 1ης Μαΐου 2003·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων συνταξιοδοτήθηκε και εισπράττει σύνταξη αναπηρίας από 1ης Μαΐου 2003.

Κατά τον προσφεύγοντα, η Επιτροπή προέβη, κατά τον υπολογισμό της συντάξεώς του αναπηρίας, σε προδήλως εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 78 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, λαμβάνοντας, ως ποσοστό της συντάξεως αναπηρίας, το ποσοστό της συντάξεως αρχαιότητας που θα δικαιούνταν ο προσφεύγων στην ηλικία των 65 ετών αν είχε παραμείνει στην ενεργό υπηρεσία μέχρι την ηλικία αυτή και, ως βασικό μισθό, εκείνον που θα ελάμβανε αν παρέμενε στην ενεργό υπηρεσία. Αντίθετα, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η σύνταξη αναπηρίας πρέπει να υπολογίζεται με βάση τη σύνταξη αρχαιότητας που θα του είχε καταβληθεί αν παρέμενε στην ενεργό υπηρεσία μέχρι την ηλικία των 65 ετών.

Προσφυγή της Sophie Bachotet κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 8 Δεκεμβρίου 2003**(Υπόθεση T-400/03)**

(2004/C 35/25)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Sophie Bachotet, κάτοικος Βρυξελλών, εκπροσωπούμενη από τους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Étienne Marchal, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 8 Δεκεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της επιτροπής επιλογής του διαγωνισμού COM/R/A/01/1999 να μη συμπεριλάβει το όνομα της προσφεύγουσας στον εφεδρικό πίνακα που προέκυψε από την επιλογή·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Κατόπιν της αποφάσεως του Πρωτοδικείου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2002, επί της υποθέσεως T-182/01 ⁽¹⁾, σύμφωνα με την οποία ακυρώθηκε η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής να μη συμπεριλάβει το όνομα της προσφεύγουσας στον πίνακα προσλήψεων του διαγωνισμού COM/R/A/01/1999, ο οποίος είχε διοργανωθεί με σκοπό την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα προσλήψεως εκτάκτων υπαλλήλων, η Bachotet κλήθηκε να συμμετάσχει σε νέα προφορική δοκιμασία. Η προσφεύγουσα τάσσεται κατά της οριστικής μη εγγραφής του ονόματός της, μετά τη δεύτερη αυτή προφορική δοκιμασία, στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού.

Προς στήριξη των αξιώσεών της, η προσφεύγουσα επικαλείται:

- παράβαση του άρθρου 233 ΕΚ, στον βαθμό που η επιτροπής επιλογής διοργάνωσε την επίδικη προφορική δοκιμασία χωρίς να λάβει υπόψη το σκεπτικό και το διατακτικό της προμνησθείσας αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 24ης Σεπτεμβρίου 2002·
- παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως των υποψηφίων, υπό την έννοια ότι η επιτροπή επιλογής δεν καθόρισε, πριν από την προφορική δοκιμασία, τα απαραίτητα κριτήρια εκτιμήσεως που θα της επέτρεπαν να αξιολογήσει, πλέον των δύο ετών μετά τη διοργάνωση των πρώτων δοκιμασιών, τα προσόντα της προσφεύγουσας σε σχέση με εκείνα των εγγραφέντων στον εφεδρικό πίνακα υποψηφίων στα πλαίσια σεβασμού της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.

- αθέτηση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθώς και πρόκληση πλάνη εκτιμήσεως που συντρέχει εν προκειμένω.

⁽¹⁾ Η οποία δεν έχει δημοσιευθεί ακόμη στη Συλλογή.

Προσφυγή της Deirdre Mc Cabe κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 12 Δεκεμβρίου 2003**(Υπόθεση T-401/03)**

(2004/C 35/26)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Η Deirdre Mc Cabe, κάτοικος Mondorf-Les-Bains (Λουξεμβούργο), εκπροσωπούμενη από τον Mario Spandre, avocat, άσκησε στις 12 Δεκεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση απολύσεως της Mc Cabe·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην καταβολή αποζημιώσεως λόγω καταχρηστικής απολύσεως·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Πρώην δόκιμος υπάλληλος τοποθετημένη στη Eurostat, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής να μη την μονιμοποιήσει μετά την ολοκλήρωση της δοκιμαστικής περιόδου.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, προβάλλει ότι η απόλυση της είναι προδήλως καταχρηστική και ως εκ τούτου αντίθετη προς το άρθρο 34, παράγραφος 3, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων. Συναφώς, διατείνεται ότι η επίκληση της φερόμενης ανικανότητάς της έγινε απλώς και μόνο για να παρεμποδιστεί να αντιδράσει ενόψει των παρατυπιών οι οποίες αποκαλύφθηκαν στη συνέχεια ως προς τη διαχείριση της Eurostat.

Η απόφαση περί απολύσεως θεμελιώνεται στις διάφορες ενδιάμεσες εκθέσεις επί των δοκιμαστικών περιόδων που διήνυσε η προσφεύγουσα σε διάστημα 18 μηνών και ιδίως στην τελική έκθεση δοκιμασίας. Η αιτιολογία της ως άνω εκθέσεως είναι συνοπτική, αόριστη και αμφισβητη, εδράζεται δε σε ισχυρισμούς στερούμενους παντελώς βάσεως.

Προσφυγή του Γεωργίου Καταλαγαριανάκη κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 11 Δεκεμβρίου 2003**(Υπόθεση T-402/03)**

(2004/C 35/27)

(Γλώσσα Διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Γεώργιος Καταλαγαριανάκης, κάτοικος Overijse (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τους Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis και Étienne Marchal, avocats, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 11 Δεκεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση καθ' ό μέτρο τον κατατάσσει στον βαθμό Α6, πρώτο κλιμάκιο, ως εισαγωγικό βαθμό, επανεξετάζει και καθορίζει ως ημερομηνία κατατάξεώς του στον βαθμό Α5 την 1η Απριλίου 2000 και περιορίζει τις χρηματικές συνέπειες της αποφάσεως της Επιτροπής στις 5 Οκτωβρίου 1995.
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Εν συνεχεία των αποφάσεων του Δικαστηρίου επί των υποθέσεων C-389/98 Ρ και C-459/98 Ρ, η Επιτροπή επανεξέτασε, δυνάμει του άρθρου 31, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, την κατάσταση των υπαλλήλων οι οποίοι είχαν κάνει χρήση των ενδίκων βοηθημάτων σύμφωνα με το άρθρο 91 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως. Κατόπιν αυτού, η Επιτροπή έλαβε την αφορώσα τον προσφεύγοντα αμφισβητούμενη απόφαση.

Προς στήριξη της προσφυγής του, ο προσφεύγων επικαλείται, καταρχάς, παράβαση του άρθρου 62 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως καθ' ό μέτρο η αφορώσα τον βαθμό του αμοιβή οφείλεται αποκλειστικά και μόνο στο γεγονός του διορισμού του και δεν μπορεί να παραιτηθεί του δικαιώματός του αυτού. Ακολούθως, ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση του άρθρου 233, παράγραφος 1, της Συνθήκης ΕΚ καθ' ό μέτρο η Επιτροπή δεν έλαβε όλα τα αναγκαία μέτρα για την εκτέλεση των αποφάσεων του Δικαστηρίου της 11ης Ιανουαρίου 2001 επί των υποθέσεων C-389/98 Ρ και C-459/98 Ρ. Επί πλέον, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η καθής παραβίασε το άρθρο 32, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων και παρέβη την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως. Τέλος, ο προσφεύγων επικαλείται παράβαση του άρθρου 5, παράγραφος 3, και του άρθρου 45 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων, καθώς και της αρχής περί της προσδοκώμενης σταδιοδρομίας.

Προσφυγή του Jose Maria Sison κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ασκηθείσα στις 12 Δεκεμβρίου 2003**(Υπόθεση T-405/03)**

(2004/C 35/28)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Ο Jose Maria Sison, Ουτρέχτη (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενος από τους J. Fermon, A. Comte, H. Schultz και D. Gurses, lawyers, άσκησε στις 12 Δεκεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ενώσει την παρούσα με τις υποθέσεις T-110/03 και T-150/03 προκειμένου να συνεκδικασθούν
- να ακυρώσει, βάσει του άρθρου 230 ΕΚ, την απόφαση του Συμβουλίου, της 2ας Οκτωβρίου 2003 (36/C/02/03): Απάντηση που υιοθέτησε το Συμβούλιο στις 12 Δεκεμβρίου 2003 επί της επιβεβαιωτικής αιτήσεως του Jan Fermon (2/03) που είχε αποσταλεί στο Συμβούλιο με τηλεομοιτυπία της 5ης Σεπτεμβρίου 2003 και είχε πρωτοκολληθεί από τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου στις 8 Σεπτεμβρίου 2003, βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001, σχετικά με την πρόσβαση σε έγγραφα
- να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων της παρούσας υποθέσεως, ο οποίος είναι επίσης προσφεύγων στις υποθέσεις T-47/03 ⁽¹⁾, T-110/03 ⁽²⁾ και T-150/03 ⁽³⁾, Sison κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως, ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως του καθού να μην του επιτραπεί η πρόσβαση σε όλα τα έγγραφα που αποτέλεσαν τη βάση για τη λήψη της αποφάσεως 2003/480/ΕΚ του Συμβουλίου για την εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2580/2001 για τη λήψη ειδικών περιοριστικών μέτρων κατά ορισμένων προσώπων και οντοτήτων με σκοπό την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και την κατάργηση της αποφάσεως 2002/974/ΕΚ ⁽⁴⁾.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι παρεμφερή με τα προβληθέντα στις προαναφερθείσες υποθέσεις T-110/03 και T-150/03.

⁽¹⁾ ΕΕ C 101 της 26.4.2003, σ. 41.

⁽²⁾ ΕΕ C 146 της 21.6.2003, σ. 39.

⁽³⁾ ΕΕ C 213 της 6.9.2003, σ. 36.

⁽⁴⁾ ΕΕ L 160 της 28.6.2003, σ. 81.

Προσφυγή του Antonio Aresu κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ασκηθείσα στις 17 Δεκεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-407/03)

(2004/C 35/29)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο προμνημονευόμενος προσφεύγων, εκπροσωπούμενος από τον Sergio Diana, avvocato, άσκησε στις 17 Δεκεμβρίου 2003 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

A) να ακυρώσει τις δύο ακόλουθες αποφάσεις:

- ρητή απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, όπως αυτή προκύπτει από το ηλεκτρονικό μήνυμα της Chantal Graykowski, της 31ης Μαρτίου 2003, καθ' ό μέρος κοινοποιείται στον προσφεύγοντα η μη αποδοχή της υποψηφιότητάς του στο πλαίσιο της αποκαλούμενης «rotation 2003/déconcentration (3^{ème} phase)» [εναλλαγή 2003/αποσυγκέντρωση (τρίτη φάση)] χρήσεως·
- σιωπηρή απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής, της 18ης Οκτωβρίου 2003, περί απορρίψεως της από 18 Ιουνίου 2003 ενστάσεως του προσφεύγοντος σε σχέση με την ως άνω απόφαση·

B) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων της παρούσας υποθέσεως βάλλει κατά της απορρίψεως της υποψηφιότητάς του για μετάταξη σε εξωτερική αντιπροσωπεία, στο πλαίσιο της αποκαλούμενης «rotation 2003/déconcentration (3^{ème} phase)».

Προς στήριξη των αξιώσεών του, ο προσφεύγων προβάλλει ως μόνο λόγο την απόλυτη έλλειψη αιτιολογήσεως, με συνέπεια παράβαση του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων.

Προσφυγή του Georges Herbillon κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, που ασκήθηκε στις 9 Δεκεμβρίου 2003

(Υπόθεση T-411/03)

(2004/C 35/30)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Ο Georges Herbillon, κάτοικος Arlon (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Nicolas Lhoëst, δικηγόρο, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 9 Δεκεμβρίου 2003 προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 23 Δεκεμβρίου 2002 απόφαση της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής της, περί επικυρώσεως της αρχικής κατατάξεως του προσφεύγοντος στον βαθμό Α7,
- να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, ο οποίος κατά την ανάληψη υπηρεσίας στην Επιτροπή τον Σεπτέμβριο του 1986, κατατάχθηκε στον βαθμό Α7, κλιμάκιο 3, στρέφεται, κατόπιν επανεξετάσεως της κατατάξεως αυτής μετά από την απόφαση του Δικαστηρίου επί της υποθέσεως C-389/98 P, Gevaert κατά Επιτροπής, κατά της αποφάσεως της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής περί ανακατατάξεώς του.

Προς στήριξη των ισχυρισμών του, ο προσφεύγων προβάλλει τα εξής:

- Παράβαση της υποχρέωσεως αιτιολογήσεως, διότι η απάντηση της καθής στην ένστασή του περιορίστηκε σε μια θεωρητική και εντελώς γενική έκθεση.
- Ύπαρξη στην επίδικη περίπτωση προδήλου σφάλματος εκτίμησης σε σχέση τόσο με εσφαλμένη ερμηνεία της νομολογίας Αλεξοπούλου, όσο και με στερεότυπη και επιφανειακή ανάλυση της καταστάσεως του προσφεύγοντος, όσον αφορά τα κριτήρια περί εξαιρετικών προσόντων και ιδιαίτερων αναγκών της υπηρεσίας.

Διαγραφή των υποθέσεων T-7/95 και T-22/95 ⁽¹⁾

(2004/C 35/31)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 9ης Οκτωβρίου 2003, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-7/95, Josef Lang κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και της υποθέσεως T-22/95, Therese Schweiger κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 74 της 23.3.1995.

Διαγραφή της υποθέσεως T-349/02 ⁽¹⁾

(2004/C 35/34)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Με διάταξη της 10ης Νοεμβρίου 2003, ο πρόεδρος του δευτέρου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-349/02, Società Sephora κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) και Trend Investment srl.

⁽¹⁾ EE C 19 της 25.1.2003.

Μερική διαγραφή των συνεκδικαζομένων υποθέσεων T-306/01 και T-315/01 ⁽¹⁾

(2004/C 35/32)

(Γλώσσες διαδικασίας: η σουηδική και η αγγλική)

Με διάταξη της 9ης Οκτωβρίου 2003, ο πρόεδρος του δεύτερου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή του ονόματος των προσφευγουσών Abdirisak Aden και Abdi Abdulaziz Ali από τον κατάλογο των ονομάτων των προσφευγουσών στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις T-306/01 και T-315/01, Abdirisak Aden και λοιποί κατά Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ενώσεως και Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 44 της 16.2.2002 και EE C 56 της 2.3.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως T-65/03 ⁽¹⁾

(2004/C 35/35)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 11ης Νοεμβρίου 2003, ο πρόεδρος του τετάρτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-65/03, Fondation Alsace κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 101 της 26.4.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως T-141/02 ⁽¹⁾

(2004/C 35/33)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 20ής Οκτωβρίου 2003, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-141/02, Vetoquinol AG κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

⁽¹⁾ EE C 169 της 13.7.2002.

Διαγραφή της υποθέσεως T-121/03 ⁽¹⁾

(2004/C 35/36)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 21ης Οκτωβρίου 2003, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-121/03, Greenpeace Limited and Nexgen Group Limited (με εμπορική επωνυμία ECOTRICITY) κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 184 της 2.8.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως T-124/03 ⁽¹⁾

(2004/C 35/37)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 21ης Οκτωβρίου 2003, ο πρόεδρος του δεύτερου πενταμελούς τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-124/03, AES Drax Power Limited κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 135 της 7.6.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως T-127/03 ⁽¹⁾

(2004/C 35/38)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Με διάταξη της 7ης Νοεμβρίου 2003, ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-127/03, Antoinette Pascucci κατά Ευρωπόλ.

⁽¹⁾ EE C 158 της 5.7.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως T-161/03 ⁽¹⁾

(2004/C 35/39)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 4ης Νοεμβρίου 2003, ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφά-

σισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-161/03, Cascades S.A. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 171 της 19.7.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως T-243/03 ⁽¹⁾

(2004/C 35/40)

(Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική)

Με διάταξη της 14ης Νοεμβρίου 2003, ο πρόεδρος του πρώτου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-243/03, Guardant Inc. κατά Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ).

⁽¹⁾ EE C 264 της 1.11.2003.

Διαγραφή της υποθέσεως T-244/03 ⁽¹⁾

(2004/C 35/41)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Με διάταξη της 15ης Οκτωβρίου 2003, ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αποφάσισε τη διαγραφή της υποθέσεως T-244/03, Flavia Angeletti κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

⁽¹⁾ EE C 200 της 23.8.2003.

III

(Πληροφορίες)

(2004/C 35/42)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 21 της 24.1.2004

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 7 της 10.1.2004

EE C 304 της 13.12.2003

EE C 289 της 29.11.2003

EE C 275 της 15.11.2003

EE C 264 της 1.11.2003

EE C 251 της 18.10.2003

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>